

ЕРАТА НА ГЕОРГИ СИНКЕЛ – ПРЕПЪНИКАМЪКЪТ НА СЪВРЕМЕННИТЕ ИСТОРИЦИ

Т. Танев, А. Манев, В. Ташев

Институт за Космически Изследвания, Българска Академия на Науките
Филиал Стара Загора, ПК 73, 6000 Стара Загора, България; e-mail: amanev@abv.bg

GEORGI SYNCELLIUS' ERA - THE IMPEDIMENT TO MODERN HISTORIANS

T. Tanev, A. Manev, V. Tashev

Space Research and Technology Institute, Bulgarian Academy of Sciences
Stara Zagora Department, P.O.Box 73, 6000 Stara Zagora, Bulgaria; e-mail: amanev@abv.bg

ABSTRACT

This paper analyses GEORGE SYNCELLIUS' ERA. The concept of the New Era has been discussed. It is proved that Sinkel did not date his chronology in accordance with the Alexandrian Era. Fundamental mistakes, made by historians while dating real historical events, are shown.

Key words: Syncellius, New Era, dating.

Хронистите, в древността и по-късно, описван историческите събития в тяхната времева последователност като използват различни календарни системи. Това е основата на която възникват противоречия в точното датиране на едно и също събитие от различните автори на хронологии. От тук възниква и основният проблем на всяка календарна система, необходимостта тя да се синхронизира с други календарни системи. Без познаване на особеностите на календарните системи е невъзможно да се пристъпи към акта на тяхната синхронизация.

Християнските календаристи, използват най-значимото събитие на тази религия – раждането на Бога Христос, или „Рождество Христово“. Какво се разбира под това понятие не е предмет на настоящото изследване. Важното е, че се определя един момент от човешката история и спрямо него започва отчитането на времето преди и след Събитието. Възникват два подхода при установяване на ерите « *от сътворението на света* »: - *εκκλησιαστικη παραδοσις* (църковни предания и истини) и *μαθηματικη εκδοσις* (математически издания и пресмятания) [7,8]. И двата подхода си имат изявени теоретици в древността, които са анализирали Сътворението на Света и Рождеството от двата различни ъгъла. Такива са Анатолий (220-283), Африкан (160-240), Анниан и Пандор (края на IV-нач.V век), Синкел (неизв.-802), Иполит (160-235), Климент Александрийски (150-220), Евсевий Кесарийски (260-339). Тези подходи противопоставя един на друг Георги Синкел в своя труд „*Εκλογη χρονογραφιας*“ [6].

Всички изследователи-историци, занимаващи се с изследването на пасхалните и исторически ери на Византия, признават, че автентични записи от работата на създателите на същите тези ери, като Анатолий, Африкан, Пандор, Анниан и др., не са достигнали до времето на изследователите (а и до наши дни) и че *най-изчерпателните сведения за тях идват именно* от „Всемирната хронография“ на Георги Синкел [7]. Този труд на Синкел е базов и с него трябва да се съобразява всеки учен историк. В същото време като правило изследователите-историци, в това число Грумел [8], Кузенков [3], Мосхамер [9] и др., не анализират задълбочено казаното от Георги Синкел по отношение на описаните от него исторически събития, както и това, което самият той съобщава, че е научил и знае от преподобния монах Анниан, от римлянина-епископ Иполит, от великия евангелист Лука, от евангелията и от отците на църквата. По тази причина почти всички водещи историци,

занимаващи се с византийска история, считат, че и византийският историк и хронист Георги Синкел, ползвайки ера „от сътворението на света” с начало 5500г.пр.н.е. и приемайки дата на Разпятието 23 март, а на Възкресението – 25 март, в същност ползва Александрийската ера на Анниан с изместена историческа позиция от 5500г.пр.н.е. в 5493г.пр.н.е., когато е и началото на ерата на Пандор. Тръгвайки по този път Златарски налага и върху Българската история матрицата на невярното датиране.

Съществен недостатък в изследователския подход на известните и водещи изследователи на хронографиите на Синкел и Теофан Изповедник е, че никой от тях не анализира двете родословия на Иисус от Назарет, описани в евангелията на Матей и Лука, които са със съществени различия в своята родословна същност. Един такъв анализ би показал съвсем точно по кое от двете евангелия са съставени хронологичните пасхални системи (ери) на Анатолий, Африкан, Панодор, Анниан, Синкел и Теофан Изповедник. Поради това ние имаме основания да се съмняваме в истинността и коректността на приетото и отстоявано от официалната историческа наука твърдение, че ерата на Георги Синкел и Теофан Изповедник е Александрийска пасхалната ера с начало 5493г.пр.н.е.

Друг пропуск на изследователите е неразбирането на Римския Лунен календар. Знанието за този календар е изгубено още в древността и едва сега бе възстановено [4]. Този календар е свързан със слънчевата година по особен начин и зависи от фазите на Луната за всяка година сама за себе си. Георги Синкел, в рамките на годината, датира според Римския Лунен който винаги започва на 25 март, **но всяка година това е ден с РАЗЛИЧНА дата от 25 март по Юлианския календар.** Неразбирането на тази особеност води до сериозни грешки при датирането и тълкуването на времевите жалони в хронологиите.

В 312г. император Константин Велики въвежда друг начин на отчитане на годините – индиктовия. От 462г. по практически съображения началото на годината и броенето на индиктите е било пренесено на 1 септември. Периодът от 15 години – индикти е бил наречен Индиктион. В средновековната хронология първата година на първия индиктион (първи индикт) се отброява от 1 септември 312г.н.е. По този начин се появява още един вид година, Индиктовата, която започва на 1 септември от Юлианската година и завършва на 31 август от следващата Юлианска календарна година.

В крайна сметка налице са три вида години все с продължителност 365.25 денонощия. Първият вид е Юлианската година, която започва на 1 януари, вторият вид е Римската лунна година, започваща на 25 март по Римския лунен календар и завършваща на 24 март от следващата година и Индиктовата година, започваща на 1 септември от Юлианската година и завършваща в следващата Юлианска година. Без това разбиране е невъзможно да бъдат разбрани Георги Синкел и Теофан Изповедник.

На Фигура 1 е показано разположението на събитията, както ги виждаме ние, на базата на казаното от Георги Синкел, в синхрон с трите вида години и Евангелията на Матей и Лука върху оста на времето.

Преводът на оригиналния текст на Георги Синкел [7] относно Сътворението на Света и събитията около Раждество Христово на стр.595-597 от Хронографията и съответно страници 603-605от цитираното издание е следният:

„Следва да се знае, че първата година на Августа Кесаря е 5458 година от сътворението на света, а краят на 5499 година от сътворението на света, е завършване на 41-та година(на управление) на същия този Август и начало на 42-та му година; на Ирод (I-ви, Велики) – 32-та година (на управление)”.

„ В 5500-та година от сътворението на света, в 42-та на Августа Кесаря, в 32-та на Ирод, в 7-я месец на евреите, което е 27 септември, Захария, прикаждайки при жертвеника по реда на своята смяна, както казва божественният евангелист Лука, видял Ангела, благовестващ му за зачатие на великия Йоан Предтеча и Кръстител, и, изплашен и съмняващ се, останал за наказание ням до неговото раждане..... ”

„ В края на същата тази 5500-а година от сътворението на света, на 28 Фаменот, 24-то число на месец март, и в началото на 29 Фаменот или 25 Март, на 6-я месец след благовестието на Захария и зачатие на Предтеча бил изпратен Архангел Гавриил при светата и преславна Дева, донесъл Благовестието на всемирното спасение и вечен живот.

Започнала 181-та година на 11-я 532 годишен период, при евреите започнал свещеният, 1-ят ден на първосъздадения месец Нисан, при римляните този ден винаги е на 25-то число на месец март(martius), а при египтяните – на 29 Фаменот, в 8-я ден до априлските календи.

А на 4-то число на египетския месец Хояк, или на 24-то число на месец декември, в 9-я ден до януарските календи, при свършването на 31-я ден на Хеслев, 9-ят месец на евреите и християните, и 275 дни от Въплъщението от святата по природа и по истина истинска Богородица и Приснодева Мария, на следващия 25-и ден(на месец декември) се родил нашият Господ и Бог Иисус Христос, единороденият Син Божий, в града Витлеем Юдейски, в 43-та година на царстването на Августа Кесаря на римляните, в консулството на Сулпикия Камерин и Гай Попей, както точно се предава в древните списъци. ”

.....
 „... Всичко това не е съчинено от нас самите, но е взето от преданията на блажения апостол и архиепископ Римски и свещено-мъченик Иполит, и на преподобния монах Анниан, съставил 11-я 532-годишен пасхален цикъл с точни схолии, и на святия монах и философ Максим, на мъченика и изповедника, на великия учител на Църквата. ”

Според историческите данни за римските императори [1] Октавиан Август (**Август Кесар**) е избран за консул на **01.08.43г.** пр.н.е., а встъпва в длъжност на **01.09.43г.** пр.н.е., което е 42-а индиктова(гражданска, септемврийска) година пр.н.е. по Юлианския календар. Следователно изборът на Октавиан Август за консул(първата му година, тази на избора) е 43-а индиктова година пр.н.е. по същия този календар, започваща на 01.09.44г. пр.н.е и завършваща на 01.09.43г. пр.н.е. В тази година от 25 Мартиус(43г. пр.н.е.) по Римския лунен календар започва **5458г.** от сътворението на света(с.с.) по ерата на Георги Синкел и завършва на 24 Мартиус(42г. пр.н.е.) по същия този лунен календар.

Тази е « **първата година** » (не от управлението, а от избора му за консул и придобиване на управленска власт) на **Август Кесар** според Римския лунен календар и според ерата на Георги Синкел. Първата година от управлението на Август е 42-а индиктова година по Юлианския календар, започваща на 01.09.43г. пр.н.е и завършваща на 01.09.42г. пр.н.е. (Фигура1).

Еврейският цар **Ирод I** (Велики) се е възцарил в **37г.** пр.н.е. по Юлианския календар [1], която , като гражданска, септемврийска, индиктова година, ще започва на 01.09.38г. пр.н.е. и ще завършва на 01.09.37г. пр.н.е.. **Тази е първата година от възцаряването и царуването на Ирод.**

От 25 Мартиус (**38г.** пр.н.е.) до 24 Мартиус (**37г.** пр.н.е.) е **5463г.** с.с. по ерата на Георги Синкел. В такъв случай **32-та** индиктова година от царуването на **Ирод Велики** ще бъде индиктовата година, започваща на **01.09. 7г.** пр.н.е. и завършваща на **01.09.6г.** пр.н.е. по Юлианския календар. Тази е и **37-та** година от управлението на **Август Кесар**.

До тук е показано, че на нашата схема на Фигура 1 правилно са позиционирани годините на възцаряването на Август Кесар и на Ирод Велики точно според записаното от Георги Синкел.

Във връзка с **43-та** година на **Август Кесар** и раждането на **Иисус Христос** Георги Синкел казва, че това събитие е станало също в **32-та** година на Ирод Велики (5 г. пр.н.е), като Ирод умира в **4г.** пр.н.е. по Юлианския календар. Станало е и в **5501г.** с.с., когато в Юдея е Преброяването (**census**) по времето на **Квириний**, управител на Сирия, което в същност е в **7 г.н.е.** [1]. Явно е, че Синкел напълно умишлено допуска уж логическата грешка да постави едно

събитие (**Рождеството**) върху времевата ос на две места. Първият път в 5 г. пр.н.е и втория път в 7 г.н.е. или времевият интервал между тези маркери е 12 години.

Реалните исторически факти от земния жизнен път на Исус Христос са описани в светите Евангелия на евангелистите Матей и Лука. И двамата евангелисти описват родословието на Исус Христос. В двете Евангелия има разминаване в родословната последователност след Давид. В едното Евангелие наследник на Давид е Соломон а в другото такъв е Натан.

В евангелието на Матей е дадено родословието на Исус Назорейт по **«царската кръвна линия»** от Давид през **цар** Сломон до Йосиф (Левит и дърводелец), който е от Витлеем. Този Йосиф отива в Назарет заедно с жена си Дева Мария (Левит, също от Витлеем) и Младенецът Исус след връщането им от Египет. Този е младенецът, когото иска да погуби юдейският цар Ирод Велики. Този младенец е Исус Назорейт у когото слиза Христовият Дух и когото римляните разпват на кръста [2, Матей 2 : 23; Йоан 18 : 4 и 5]. Той е възплътен в човешко физическо тяло, неподвластно и неувредено от Силите на материята през целия му Земен живот и след смъртта [5,6]. Този Дух възкръсва на третия ден след разпятието за слава на своя Отец и за изкупление на човешките [2, Матей 28: 5, 6; Марк 16 : 9; Лука 24 : 6, 7].

В Евангелието на Лука е дадено родословието на Исус от Назарет, благовестен от архангел Гавриил по **«пророческата кръвна линия»** от Давид през Натан, син Давидов, до Йосиф (Левит) и жена му Дева Мариам (Левит), които са от Назарет и които отиват във Витлеем за преброяването по времето на Квириний, където се ражда синът им Исус, който се нарича понататък «Исус от Назарет». В този Исус са слезли **Духът** и **Аз-ът** на божия син и човек **Адам, непреминали човешката еволюция** [5,6]. Този Исус е обрязан на осмия ден по еврейския закон. Той е представен на 40-я ден след раждането му пред Господа в Йерусалимския храм и е взет и вдигнат в ръце от пророк Симеон в присъствието на пророчица Анна. Той е детето, което веднага след раждането си проговаря на език, който само майка му, Дева Мариам (Мария), разбира със сърцето си [8].

Тридесет и втората година от управлението на Ирод Велики, видно от Фигура1, е **6г. пр.н.е. и 5495г.с.с. по ерата на Синкел**. Зачатието на **Исус Назорей** е на 25 Мартиус по Римския лунен календар, VIII-и ден до априлските календи. В **6г. пр.н.е.** 25 Мартиус е бил на **6 Април, сряда**, по Юлианския календар. От зачатие до раждането има **275** дни. На **276-я ден, който е 06 .01. 5г. пр.н.е. по Юлианския календар (5495г.с.с според ерата на Георги Синкел и 33-та година на Ирод Велики)** се ражда **Исус Назорей от Евангелието на Матей**. По това Евангелие е съставил своята пасхална ера и своя **11- и голям (532-годишен) пасхален период** с точни схолии преподобният монах **Анниан Александрийски**, чиито църковни предания и истини е използвал и Георги Синкел. Когато денят 6 януари се фиксира неподвижно в слънчевата календарна година, тази дата става базова дата на която християните празнуват **Богоявление**.

Годината 43 от царстването на Август Кесар е гражданска индиктова година по Юлианския календар, за да съгласува своята Ера с Новата ера на Юлианския календар, Синкел пренася датата на Зачатието на 25 Мартиус по Римския лунен календар като постоянна дата 25 март по Юлианския календар. Така се появява празникът **Благовещение** винаги на 25 март всяка година по християнския календар, а **Рождеството** ще бъде винаги на 25 декември същата календарна година.

От схемата на Фигура 1 се вижда, че **Преброяването (census-a)** в Юдея, когато **Квириний** е управител на Сирия, е станало в **5501г.с.с.** по ерата на Синкел. Тази година е в същност **7 г.н.е.** и има връзка благовестието на **Архангел Гавриил** за зачатие и раждането от **Дева Мариам**(Мария) на **Божия Син Исус от Назарет, според Евангелието на Лука**. Зачатието на **Исус от Назарет** е на 25 Мартиус по Римския лунен календар, VIII-и ден до априлските календи в **6г. от Новата ера.** 25 Мартиус, през тази година е бил на **5 Април**, понеделник, по Юлианския календар. От зачатие до раждането до раждането има **275** дни. Този период изтичат на 4.01.07 г.н.е. и на следващия 276-и ден се ражда Исус от Назарет. Този ден е 5.01.07

г. по Юлианския календар, 5506-та година от Сътворението на Света по Ерата на Синкел и по време на Преброяването при Квирий.

Съгласно схемата на фигурал от началото на ерата на Синкел до зачатие на Иисус Назорей са минали **5494** години, а до Неговото окончателно възплъщение са минали **5320** години от сътворението на света, представляващи **10 пасхални цикли** по **532** години и още **180** години от **11-я пасхален цикъл**, „*съставен от преподобния монах Анниан (Александрийски) с точни сходи*”. Ето я *истинската пасхална ера* на **Анниан**, *свързана с Евангелието на Матей* с начало **5500г.пр.н.е.** и *предциклична година* **5501г.пр.н.е.**, при която **5533г.** „от сътворението на света” ще бъде **213-та** година от **11-я 532-годишен пасхален цикъл** и **19-та** година на Тиберий Кесар, а **180-та** година на същия този пасхален цикъл ще бъде **5500-та** година „от сътворението на света” по ерата Георги Синкел! И тъй като **5501** година от същата тази ера е **1г.н.е.** по Юлианския християнски календар, то нашия *Господ и Бог Иисус Спасителят*, наречен от гърците **Христос**, е разпнат на кръста и възкръсва на третия ден в **33г.н.е.** [1].

Събитията, описани и привързани към цитираните ери на Синкел и на Анниан, *се потвърждават* от съпътстващите ги астрономически и исторически проверяеми репери и индиктови пресмятания публикувани в други наши изследвания!

Ерата „от Сътворението на Света” на **Георги Синкел** и пасхалната ера на Анниан Александрийски, съставени по Евангелието на Матей са реални исторически ери, създадени на базата на църковните истини и предания и нямат нищо общо с „**Александрийската пасхална ера**” (според историците на Анниан и Синкел) с начало 5500г.пр.н.е., но позиционирана в 5493г.пр.н.е., съставена от „математиците” по Евангелието на Лука и отправяща разпятието и възкресението на Спасителя в 42г.н.е.!

С това наше изследване ние считаме, че сме върнали ерите на Георги Синкел и на Анниан Александрийски на истинските им исторически места върху времевата ос на реалното историческо време. Изложените дотук факти доказват, че в Хронографията на Георги Синкел и Теофан Изповедник годините са **ТОЧНИ** и не се нуждаят от **НИКАКВА** „календарна корекция” от 6, 7 или 8 години. Това означава, че вече е дошло времето за сериозно преразглеждане и на българското летоброене, постановено некоректно от Васил Златарски и неговата школа в началото на миналия век с календарна корекция на описаните от Теофан Изповедник събития от Българската история..

ЛИТЕРАТУРА

1. Бек С., Бран М., Еврейска история от края на библейския период до днес, 1895г., изд.Израелски клуб "Съединение", София, 1922 г.
2. Библия, изд. Св.Синод на Българската църква, 1925 г.
3. Кузенков П. В., О произхождении Александрийской эры (по повду книги А. Моссхамера), сборник статей памяти профессора И.С.Чичурова, Москва, 2009.
4. Т.Танев,А.Манев,В.Ташев,Д.Господинов,Characeristic feaireres of the Roman lunar calendar , International scientific on-line journal „SCIENCE & TECHNOLOGIES”,Volume IV, Number 7, 2014, pp. 129-134, ISSN 1314-4111, <http://journal.sustz.com/VolumeIV/Number7/Papers/TanyoTanev2.pdf>
5. Шайнер Р., GA- 131, От Иисус към Христос, лекции, Карлсруе, 1911г., издателство «Димо Даскалов»
6. Шайнер Р.,GA- 148, От изследването на Акаша, Петото евангелие, лекции – Осло, Берлин, Хамбург, 1913-1914г., издателство «Димо Даскалов»,1997г,
7. Georgius Syncellus et Niceforus CP., Corpus Scriptorum Historiae Bezantinae, ex recensione Guilelmi Dindorfii, pars 6, Volumen I., Bonnae Impensis Ed. Weberi, MDCCCXXIX, 1829.
8. GRUMEL V., LA CHRONOLOGIE, De l'Institut Français d'Études Byzantines, PRESSES UNIVERSITAIRES DE FRANCE, PARIS, 1958.
9. Mosschammer Alden A., The Easter Computus and the Origins of the Christian Era (Oxford etc.: Oxford University Press, 2008. 432 p. ISBN 978-0-19-954312-0.).

